

הודעה לעיתונות - 29.6.95

"מבט לשלום": ישראל הגישה לרשות הפלסטינית 6 בקשות רשמיות להעברת 10 חשודים בפעילות טרור ואף אחת מהן לא נענתה בחיוב הרשות הפלסטינית סירבה באופן רשמי להעביר את החשודים ברצח קפח ורווח

"מבט לשלום" חושף היום את העובדה שישראל הגישה לרשות הפלסטינית 6 בקשות רשמיות להעברת 10 חשודים בפעילות טרור נגד ישראלים. עד כה לא העבירה הרשות הפלסטינית אף אחד מן החשודים הללו לישראל.

במכתב ששלח "מבט לשלום" ב-26 בינוי 1995, פירט נועם סולברג - עוזר ליועץ המשפטי לממשלה - את בקשות ההעברה הרשמיות שהגישה ישראל מאז קיבלו הפלסטינים את השליטה על עזה ויריחו, לצד התשובות הפלסטיניות שהתקבלו. לפי המכתב, הרשות הפלסטינית דחתה שתיים מתוך שש הבקשות הישראליות, ולא השיבה על הארבע האחרות.

על-פי סעיף 2(ו7) של נספח III להסכם עזה ויריחו, שני הצדדים מחוייבים לבצע את המעצר ולהעביר את החשודים המבוקשים על-ידי הצד השני, אם מוגשת להם בקשה רשמית העומדת בקריטריונים מסויימים שנקבעו. לפיכך, סירובה של הרשות הפלסטינית להעביר לידי ישראל חשודים בפעילות טרור מהווה הפרה של ההסכם.

בראיון שהעניק ל"מבט לשלום" ב-12 ביוני 1995, אמר קולונל רשיד אבו שבאכ, סגן ראש שירות המודיעין הפלסטיני בעזה: "לא יועברו לישראל חשודים מבוקשים, משום שקיים עתה מצב חדש של שלום, אשר בו אין לחזור לאחור". אבו שבאכ הוסיף, כי כל מי שהיה מעורב בפעילות טרור לפני חתימת הסכם אוסלו לא יועבר לישראל, בעוד שחשודים שביצעו פעולות טרור לאחר חתימת ההסכם יישפטו על-ידי בית-הדין של הרשות הפלסטינית בעזה. קצין בכיר במשטרה הפלסטינית אישר את דברי אבו שבאכ, בראיון שהעניק ל"מבט לשלום" ב-19 ביוני 1995. קצין המשטרה הבכיר אמר: "מדיניות הרשות הפלסטינית היא לא להעביר אף חשוד על רקע בטחוני, וישראל עצמה אינה לוחצת עלינו לעשות כן".

יש לציין, כי היו כמה מקרים בהם העבירה הרשות הפלסטינית לידי ישראל חשודים בפעילות פלילית, בעקבות בקשות רשמיות שהוגשו לה. כמו-כן, היה מקרה אחד, אשר הרשות הפלסטינית ובכירים במשטרה הפלסטינית מכחישים אותו, בו הועברו שני חשודים מיריחו לאחר שגנבו אקדח בירושלים, אשר בו התכוונו לעשות שימוש בהתקפות נגד ישראלים.

המכתב ממשרד היועץ המשפטי לממשלה חושף לראשונה שהרשות הפלסטינית דחתה את בקשת ישראל להעביר לידיה את איאד בשתי ואת יוסף עבד אלעזיז מלחי, החשודים ברצח הכפול של שלומי קפח וגיל רווח ברמלה ב-26 באוגוסט 1994. ישראל הגישה בקשת העברה רשמית בעניינם לרשות הפלסטינית ב-26 באוקטובר 1994, ולפי המכתב ממשרד היועץ המשפטי לממשלה היא תזרה על הבקשה בכמה הזדמנויות אחרות, הן בעל-פה והן בכתב. הרשות הפלסטינית דחתה באופן רשמי את בקשת ישראל בפברואר 1995, בטענה שבקשת ההעברה לא עמדה בכל התנאים שנקבעו בהסכם. יש לציין, כי הרשות הפלסטינית עצרה את יוסף עבד אלעזיז מלחי ב-20 במאי 1995, שיחררה אותו כמה שעות לאחר מכן ועצרה אותו שוב ב-30 במאי 1995. מקור פלסטיני בעזה מסר ל"מבט לשלום" ב-28 ביוני 1995, כי מלחי מוחזק בידי שירות המודיעין הצבאי הפלסטיני, שבפיקודו של מוסא ערפאת, כדי להגן על חייו, וכי הוא לא נחקר ולא מתוכנן לעמוד למשפט.

הסירוב השני של הרשות הפלסטינית היה בנוגע לבקשת ישראל להעביר לידיה את ראגיל חליל אבו סיתה ואת עמרו עבדאללה עומר אבו סיתה, החשודים ברצח אורי מגדיש במרץ 1993. ב-29 בספטמבר 1994, הגישה ישראל בקשה רשמית להעברת בני-הדודים אבו סיתה, ובמכתב מה-24 בדצמבר 1994, הצהיר גנרל זיאד אלאטרש, יו"ר הצד הפלסטיני בוועדה הבטחונית המשותפת, כי הרשות הפלסטינית לא תיענה לבקשה הישראלית. ב-28 ביוני 1995, מסר מקור פלסטיני בעזה ל"מבט לשלום" כי בני-הדודים אבו סיתה משרתים בשירות המודיעין הפלסטיני, שבפיקודו של אמין אלהינדי, וכי הם הוצבו בתחנת המשטרה הפלסטינית בחיאן יונס. בנוסף על כך, גורמים משפטיים בישראל בודקים עתה מידע לפיו בני-הדודים אבו סיתה היו מעורבים במספר התקפות מזוינות נגד חיילים ישראלים בין ה-18 במאי 1994 וה-12 בפברואר 1995.

בנוסף לשני המקרים שבהם דחתה הרשות הפלסטינית בקשות העברה ישראליות, קיימים ארבעה מקרים בהם היא כלל לא הגיבה. המקרה הידוע ביותר הוא זה בו נורה למוות שוטר מג"ב זיקי אטיאס על-ידי המשטרה הפלסטינית, במהלך התפרעויות של פועלים פלסטינים במחסום ארז ב-17 ביולי 1994. באמצעות קלטת וידאו המנציחה את הארוע, זיהתה ישראל שלושה שוטרים פלסטינים אשר ירו לעבר כוחות הבטחון הישראליים, והגישה בקשת רשמית לרשות הפלסטינית להעברתם לצורך חקירה.

שלוש הבקשות הנוספות היו בנוגע לחשודים הללו: רא"ד אבו ליבדה, החשוד ברצח נטליה איבאנוב באשדוד ב-23 בספטמבר 1994, אשר הבקשה להעברתו הוגשה ב-26 בנובמבר 1994; איאד בן חמדי אבו שקפה, החשוד בנסיון לרצוח את שאול דוד ברמלה ב-16 בינואר 1994, אשר הבקשה להעברתו הוגשה בדצמבר 1994; והחשוד בנסיון לרצוח את שמעון דרור.

בנוסף לשש הבקשות הרשמיות שכבר הוגשו, הצביע המכתב על כך שישנם שבעה מקרים אחרים בהם נמצאת ישראל בשלבים שונים של הכנת הבקשות להעברת החשודים.